

Mødet genoptaget Kl. 13⁵⁰.

Justitsministeren (Zahle): Enhver ved, hvad jeg har foretaget mig i de sidste Dages Begivenheder; mine Handlinger er mit bedste Forsvar, og jeg underkaster mig med Glæde paa Grundlag af, hvad jeg har foretaget mig, det høje Tings Dom. Mine Bestræbelser er gaaet ud paa at opretholde Ro og Orden her i Landet og Frihed for dem, der vil udføre deres erhvervsmæssige Arbejde, til at gøre dette under Beskyttelse mod terroristiske Handlinger fra Urostitterne her i Landet.

Aksel Larsen: Justitsministeren har fuldkommen Ret i, at enhver ved, hvad han har gjort. Det, det drejer sig om, er heller ikke saa meget en Undersøgelse af, hvad han har gjort, det er en Bedømmelse af det, der er gjort, og en saadan Bedømmelse ligger i den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, jeg har stillet paa Kommunistisk Partis Vegne. Hvad er den umiddelbare Aarsag til det? Det er Begivenhederne i en Række Havnebyer, først og fremmest i Esbjerg og i København. Det er en ubestridelig Kendsgerning, at den kolossale Koncentration af væbnede Politistyrker, der har fundet Sted i visse Byer og navnlig i visse Havne, har bragt Befolkningen i Uro, har direkte provokeret Uroligheder, og hvis man ønsker Ro i Landet, maa Politiet demobiliseres. Denne Opfattelse er vi Kommunistere ikke ene om. Jeg kan henvise til, at den samme Opfattelse er kommet til Udtryk paa et Møde af Fællesorganisationen i Esbjerg, hvor 10 000 Mennesker har stemt for en Resolution, der giver Udtryk herfor. Jeg henholder mig til det officielle Referat gengivet delvis i den socialdemokratiske Presse og udsendt af Ritzaus Bureau, hvor man erklærer, at der paa Mødet var 10 000 Mennesker til Stede, og at kun to af de tilstedeværende stemte for Borgmesterens Resolution, medens alle andre stemte for Kommunisternes Resolution. I denne Resolution fra Esbjerg, som jeg, med Formandens Tilladelse, vil citere, staar der følgende:

„Fællesorganisationen i Esbjerg, forsamlet i Tivoli den 17. April 1934 til Protestmøde mod Polititerroren, udtaler i et Antal af 10 000 sin harmdirrende Protest mod den Adfærd, som Politiet i

Gaar har udvist mod Esbjergs Arbejderbefolkning.

Vi fordømmer paa det skarpeste de Mishandlinger af Kvinder og Børn samt Invalider, der intetanende er slaaet ned af de fremstørmende Betjente.

Vi protesterer mod det Overfald, som fandt Sted paa Søfolkene i deres eget Hus af de revolverbevæbnede og berusede Betjente.

Vi kræver dette Politi fjernet straks fra Esbjerg. Vi betragter disse Angreb som et Forsøg paa at knuse Søfolkene Kamp mod Rederkapitalen, en Kamp, som vi anser for fuldt berettiget, og som vi derfor af al vor Kraft vil støtte til en sejrrig Afslutning for Søfolkene, ligesom vi lover Solidaritet med Slakteriarbejderne i deres Kamp, da vi anser det for tvungende nødvendigt, at alle Arbejdere staar samlet. I denne for vor Klasse saa alvorlige Situation opfordrer vi alle Arbejdere til at være med til at sammensveje en virkelig Kampenhedsfront. Dette sker bedst ved Parolen: 24 Timers Generalstrejke som Protest mod Politiets Terror.

Leve Arbejderklassens Enhedsfront.
Leve Socialismen.“

Aarsagen til dette Mødes Afholdelse og denne Resolutions Vedtagelse ligger, som sagt, i Koncentrationen af Politi i Esbjerg og i Politiets brutale Fremfærd. Det begyndte med, at man med en overmægtig Politistyrke overfaldt Strejkevagter og demonstrerende Arbejdere ved Havnen. Som Følge af, at disse satte sig til berettiget Modværge, stormede Politikolonner gennem Byen og praktisk talt slog ned for Fode, hvem de stødte paa. Man gik saa vidt, at man efter de bedste tyske eller østrigske Mønstre besatte et Fagforeningshus, Sømændenes Hus, raserede det fuldkommen, gennempryglede alle, der befandt sig i det, og derpaa forlod det. Hvilket Indtryk dette har gjort, beskriver jeg vel bedst ved at nævne, at der af Søfolkene i Esbjerg blev udsendt en Løbeseddel i den Anledning, en Løbeseddel, som blev konfiskeret af Politiet paa Grund af dens Indhold. Den, der udsendte Løbesedlen, var det socialdemokratiske Byrådsmedlem S. P. Thomsen. I denne Løbeseddel blev det udtrykkeligt sagt, at den eneste Aarsag til Uroen var Politiet, og at man konstaterede, at Politiet ikke alene optraadte som Bisser, men notorisk var berusede. Jeg kan ogsaa her referere en Udtalelse, der er fremsat af samme Thomsen. Han er blevet stillet over for en Paastand om, at de i Esbjerg stationerede københavnske Politibetjente i alt havde faaet